

Izhaja trikrat na teden
vsaki Torek, Če-
trtek in Soboto.

Stane za celo leto
za Ameriko (izven
Chicago) \$3.00. Za
Evropo \$3.50. Za Chi-
cago \$2.50.

Issued tri-weekly
every Tuesday,
Thursday and
Saturday.

Subscription for United
States (except
Chicago) per year
\$3.00, for Europe \$3.
50. For City of Chi-
cago \$2.50.

EDINOST

LIST ZA SLOVENSKI NAROD + GESLO + ZA RESNICO IN PRAVICO

Sloga jači

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 11, 1919, AT POST OFFICE AT CHICAGO, ILL., UNDER THE ACT OF MARCH 3rd 1879.

Gesloga tlači

ŠTEV. (No.) 65.

CHICAGO, ILL., SOBOTA, 3. JUNIJA 1922.

LETO (Vol.) VIII

VELIKANSKI VSPEH EVHARISTIČNEGA KONGRESA. GLOBOKO SPOŠTOVANJE IZKAZANO JEZUSU.

Narodi se slovesno klanjajo presvetemu zakramenu.

Rim, 31. maja.—S podeljenjem zadnjega sv. blagoslova v lateranski cerkvi sv. Janeza zadnjo nedeljo večer se je zaključil nadvse slovesno Evharistični kongres v Rimu. Na vseh okinčanih prostorih je bilo polno načito občinstva. Sto-tisočera množica je prepevala na glas "Tantum Ergo." Da, cel Rim in okolica in številni tuje, ki so prihiteli iz vseh krajev Evrope, kakor tudi Amerike, vse je bilo zavito v en sam plamen goreče ljubezni in spoštovanja do svojega nebeškega kralja Jezusa. Bliščeci križ rad kapelo sv. Petra je s svojim umetnim razsvetljenjem glasno govoril celemu svetu: "Zastonj se trudite! Zastonj! Vse Vaše delo brez mene ni nič. Iščite najprvo božjega kraljestva — in drugo pride samo ob sebi. Vsi, ki ste obteženi in utrujeni, pridiite najprvo k meni, da Vas pokrepčam in poživim!" Potem boste junaki in vse zapreke boste premagali!"

Da, sklep Evharističnega kongresa v Rimu je bil nekaj imponantnega, nekaj, kar še noben Evharistični kongres dosedaj ni doživel. V razburjeni Evropi, v času splošne nezadovoljnosti med narodi, državami in posamezniki, v času, ko so skoro vsa človeška srca napoljena s srdom in upornim duhom, je delovala zadnji mesec tam v dalnjem Rimu čudovita božja moč in dokazala svetu, da kdor se njej približa in sprejme milost božjo iz njenih rök, da edino tak je v stanu iti na delo za pravi in pošteni mir. Evharistični kralj Jezus je pokazal te dni in to z večjim triumfom, kakor kdaj prej, da edino njegovi nauki so resnični temelj, na katerem se da kaj poštenega in trajnega sezidati.

Domače in tuje občinstvo iz daljnih krajev, ki je prihitelo na Evharistični kongres, je uvrščeno v dolgo procesijo po rimskih ulicah pokazalo v javnih manifestacijah, da soglaša z nauki in ideali svojega nadzemljanskega kralja Jezusa. Da, cel svet je te dni obrnil svojo pozornost proti Rimu, kjer se je vršila tako velikanska manifestacija v počast Evharističnemu kralju Jezusu. Ljudje, ki so pravkar vpili in tajili Jezusa in njegovo božjo moč, kot Boga, so osupnili, kajti božja moč jih je omamila in jim javno pokazala, da je še nekdo, ki je gospodar nad nami in vsemi zemeljskimi stvarmi. Da, tisti Jezus, ki ga molimo v naših tabernakeljnih, je te dni dokazal v daljnem Rimu, da je on resnični Gospodar in Stvarnik celega sveta in da njegova Rimski-Katoliška Cerkev je edina ladija, na kateri se človek zamore srečno pripeljati čez razburjene valove zemeljskega življenja v srečno večnost.

Da, zaključil se je svetovni Evharistični kongres, toda mogočni vpliv Jezusovih idealov, pa se je razril med vsa krščanska ljudstva in čudovito učinkuje v vseh krogih. Ko papež Pij XI. v svojem govoru zadnji dan Evharističnega kongresa naznani, da je svetovni Evharistični kongres rodil velik vspeh, katerega katoliška cerkev ni pričakovala, je to naznani. Očeta ogromno občinstvo pozdravilo z ogromno burnim ploskanjem.

Ne! Ni je še in je tudi nikdar ne bo konec Kristusove Cerkve na zemlji, ker Rimski-Katoliška Cerkev je božja naredba in zato bo tudi resnično preživelna po Kristusovih besedah: "vse dni do konca sveta!"

ZJEDINJENE KITAJSKIE BLIZU

Peking, 2. junija. — Kitajci se uruno pripravljajo na prihodnji sestanek parlamenta, ki se ima sniti v kratkem, da bodo poskusili politično unificirati vso Kitajsko. Pričakuje se, da bo sedajni kitajski predsednik Hsu resigniral od predsedništva.

RUSI SE PRIPRAVLJajo ZA KONFERENCO.

Berlin, 2. junija. — Glasom poročil iz Moskve, se Rusi pridno pripravljajo za bodočo konferenco, ki se bo vršila v Hague. Posebni veščaki so najeti iz Nemčije, ki bodo preračunali vrednost ruskih oljnatih vrelcev. Na podlagi bogastva oljnatih vrelcev bodo Rusi baje iskali posojila za svojo rekonstrukcijo.

ANGLIJA IN FRANCII PRIŠLE DO SOGLASJA.

London, 2. junija. — Lloyd George je danes pred državno zbornico povdari, da je nesporazum glede

hagueške konference poravnani in, da ste obe države edine napram Nemčiji in Rusiji. Zato je v kratkem pričakovati, da se bo politična ostodoča konference obrnila nekoliko ostrejše proti Rusiji in Nemčiji.

PRODAJATI MALT ZA PIVO NI PROTI POSTAVNO.

V mestu Fargo, Iowa, je koncem zadnjega tedna bil priveden na sodnijo po prohibicijskih detektivih,

neki trgovec, ki je prodala Hops in Malt za varenje domačega piva. Detektivi so smatrali to za pregresek Volsteadove postave in so ubogega trgovca tirali pred sodnijo. Sodna razprava, ki jo je vodil sodnik Andrew Miller je izpadla ugodno za trgovca in detektivi so odšli z dolginom.

Sodnik je izjavil, da Malt in Hops se smatra za stvar, ki spa-

da med življenske potrebščine in vsledtega se po nobenem dosedajnem zakonu ne more sodniško povedati istega prodajati.

RAZNE NOVICE.

NA IRSKEM SE OŽIVLJA CI-VILNO VOJNO.

Dublin, 2. junija. — Ni se še posušila prelita irska kri, ki so jo zahivali irski domači spori med jugom in ulstrom, že prihajo zopet vesti, da Irči rožljajo z orojem in se kolijo med sabo. Ko so zadnje tedne prihajala poročila iz zelene irske, da so se združile vse stranke in, da so vši pripravljeni priznati to, kar bo odločilo glasovanje pri volitvah, ki se bodo vršile ta mesec, je svet misil, vendar enkrat so se zbogali ubogi Irči. Toda ni minulo teden dni, že je prišla vest, Irči se praskajo. Seveda, zvitorepka Anglia se temu na skrivaj smeje, češ le lasajte se, kolikor bolj se boste zmučili sami, manj bo dela za mene, za slučaj, da bom mogla poseči z mečem med vas, ako mi ne boste pokorni.

Zadnja podrobnejša poročila nazznajo, da Anglia ima pripravljeno celo armado vojaštva, da udere v Irsko, ako se njih kritični položaj v kratkem ne izboljša. Dal Bog, da bi se črni oblaki, ki se zbirajo nad ubogim Irsko srečno razpršili.

FANATIKI NA JUGU SO ZAPOLJENI.

Columbus, Ga., 2. junija. — Tukajšnji župan J. Homer Dimon je pred kratkim prejel grozilno pismo, ki je bilo podpisano s tremi večimi KKK, kar je okrajšano ime za klukluksklane. Župan dom je bil pred kratkim tudi bombardiran in za povzročitelje je razpisana nagrada \$10,000.00. V sedajnem grozilnem pismu se norčujejo iz županove razpisane nagrade in pristavlajo: nas ne dobite, če razpišete še 100 tisoč nagrad. Vi boste prišli v naše roke, pa magari letate po zraku. Vašo glavo hočemo, žno boste plačali, kar ste storili zlega KKK."

Tako torej je razvidno da nasilniki klukluksklani hočajo kontrolirati s brutalno silo celo autoritet občin in držav v Ameriki. Radovedni smo, kaj pri tem poreče državna oblast. Ali smo res prišli že tudi v Ameriki pod kontrolo črnoročarjev? Čas je, da se stopi tej tajni golazni na priste, ki ruje fundament javnega reda v Ameriki!

TURISTI V MINNESOTI ZANE- TILI GOZDNI POŽAR.

St. Paul, Minn., 2. junija. — Po Minnesotskih gozdovih v Cook County-u divja gozdni požar, ki so ga baje zanetili turisti. Krivci so baje pod ključem in priznavajo, da so pustili ogenj za sabo, ko so odšli iz kraja, kjer so bili začasno nastanjeni.

Katoliški može in žene boste na starata morali od kakih rdečkarjev heretičnih podpor, ako ne boste s časopisem obranili te svoje centke, katere ste znesli s tolkimi žulji skupaj. Glejte, saj se že nekaterim godi!

IZ DELAVSKIH KROGOV.

ZA NEUSPEHE MED DELAV- STVOM SO ODGOVORNI DELAVSKI VODITELJI.

Washington, D. C., 2. junija. — Narodni Katoliški Svet v Washingtonu je te dni objavil članek, v katerem ostro oboja voditelje raznih unij v Ameriki. V članku se navaja, da delavstvo je preveč neprevidno in da le prerado sledi raznim sleparjem, ki nimajo nikake zmožnosti in ničesar drugega, kakor edino široke usta, s katerimi farbajo uboge delavce. Člankar hvali in nazdravlja z naudšenjem skupno unijo, kot delavsko organizacijo, toda biča pa odločno voditelje, kakoršne so imene nekatere rokodelske unije v Chicago, ki nimajo za sabo ničesar drugega, kakor nepretrgano rešto kriminalov. Z vso resnostjo pa opominja delavstvo, da naj bo v prihodnje bolj pametno, kakor pa je bilo dolej in naj ne sledi lepo donečim frazam raznih podpihovcev, ki se s zlobnimi nameni vrnejo na celo delavstvo, da istega potem izkorisčajo v svoje namene in korist.

S tem pravi člankar, da ima delavstvo vedno to nesrečno smolo, da si postavi za svoje voditelje ljudi, ki jim je pri srcu vse drugo, kakor korist delavcev, si delavstvo spodkopljaju tla samemu sebi in tla svojemu dobremu imenu. Kdo, vprašuje člankar se bo pogajal z kriminalnimi zločinci? Nobenemu poštenemu človeku, se ne more zameriti, ako prezira take falote, ki so imeli svoje prste pri zadnjih umorih v Chicagi. Kdo jim more kaj zaupati?

Da, kar piše člankar v bulletingu N. K. S. je popolnoma resnično in z njim se mora strinjati vsak pameten in trezno misleč človek. Pa vendar bo delavstvo še sledilo takim potepuhom. Številne šole v tem ožiru jih ne izuči. Prav tako kakor

JUGOSLOVANSKE NOVICE.

Kralj Aleksander se je pripeljal iz Pariza na Bled, kjer ostal je par dni. V Ljubljani ga je čakal dvorni vlak, iz Ljubljane se je peljal z večjo družbo v lastnih avtomobilih. Na Bled se je odpeljalo tudi mnogo lovcev — na razne redove. Dom.

Požar na Dolenjskem. Iz Velike Loke poročajo: Dne 30. aprila opoldne je začelo goreti v vasi Kamni potok pri Veliki Loki. Začelo so iskre lokomotive vlaka, ki vozi iz Novega mesta proti Ljubljani. Rači silnega viharja se je požar hitro razširil na poslopja štirih posestnikov, ki jim je do tal vse pogorelo. Rešiti ni bilo mogoče ničesar. Zgorela je tudi ena krava in nekaj prešičev. Pomoci je nujno potrebna!

naše "rdeče" slovenske zasljepljence ne. Že za marsikateri dolarček so ga oskulbi. Ni še dolgo, ko je neznanom kam izginilo nad 60 tisoč dolarjev, nabranih za jugoslovansko republiko" itd. Pa naj se danes prikaže zopet kaki "rdeči Antikrist" in vse bo drlo za njim in mu sulo svoj težko zasljeni denar. Nobena šola jih ne izuči! Oni hočejo biti varani pa je "amen." Patentirani kotorji na Lawndale se jim pa smejojo v pest, backom, ki si tako mirno puste striči svojo volno ...

DELOVNI ČAS V AMERIKI, DALJŠI, KOT V EVROPI.

Po amerikanskih jeklarnah in vseh železnih tovarnah še vedno garaže po dolgih 12. ur na dan, dočim v Evropi je že dolgo časa vpeljan 8-urni delavnik. V tem oziru pravi Arthur Evans smo za Evropo skoraj 25. let zadaj. Vsekakor, to ni lepo spričevalo za napredno Ameriko. Če smo napredni v enih ozirih, morali bi biti tudi v drugih!

DENARNE POŠILJATVE.

Vsem pošiljateljem denarja naznajamo, da pošiljamo denar v Jugoslavijo v kronah in dinarijih, kakor tudi v ameriških dolarjih. Denar se dostavlja na najbližnjo domačo pošto prejemnika in sicer to izvršuje "LJUDSKA POSOJILNICA V LJUBLJANI" s katero smo v zvezi. Kadar pošljete nam denar, vedno označite na navodilih, kako želite, da se denar odpoji v kronah ali ameriških dolarjih.

Včerajšne cene so bile:

Jugoslovanski kronam:	Italijanskim liram:
500 kron	\$ 2.05 50 lir
1000 kron	3.95 100 lir
5000 kron	19.50 500 lir
10000 kron	38.50 1000 lir

Za pošiljatve v ameriških dolarjih smo dobili posebne cene in računamo sedaj: Od \$1.00 do \$25.00 računamo 40c. Od \$25.00 do \$50.00 računamo 75c. Od \$50.00 do \$75.00 računamo \$1.00. Od \$75.00 do \$100.00 računamo \$1.50. Za vse nadaljnja nakazila računamo po 1c in pol od vsakega dolarja.

Denar pošiljam tudi potom kabla ali brzojava.

Za vse nadaljnja navodila pišite na:

BANČNI ODDELEK "EDINOST"

1849 West 2nd Street

Chicago, Ill.

EDINOST.

GLASILLO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI.
Izhaja trikrat na teden.

Slovenian Franciscan Press

24 W. sand Street,

Telephone: Canal 98.

Chicago, Ill.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Published Tri-Weekly by

SLOVENIAN FRANCISCAN FATHERS, 1849 W. sand Street, Chicago, Ill.

Entered as second-class matter October 11, 1919, at the post office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879.

Sram jih bilo!

"Prosveta" slepari svoje nesrečne zaslepljene privržence, da mi delamo proti Narodni Podporni Jednoti. To pa samo, da bi odvrnila pozornost svojih nezadovoljnih pristašev od svojega pisanja, ki je nasprotno veliki večini članstva te Jednote in bi jim nasula peska v oči.

Mi nismo nikdar Jednote kot take napadali, ker vemo, da si je ubogi slovenski delavec s žuljevo roko znosi skupaj te cente, katere ima. Mi smo že rekli, da ce bi do danes Narodne Podporne Jednote še ne bilo, bi jo morali ustanoviti sedaj. Tudi rojak, ki je tako nesrečen, da je vero izgubil in odpadel, je pri tem ostal človek. Njegova družina, zaradi tega pomilovanja vredna, ker ima brezversko zaslepljenega očeta ali mater, enako potrebuje oskrbe in podpore, ako njih oče ali mati umrjeta, udove brezvernih mož so tako in še veliko več pomilovanje vredne, kakor katoliške.

Toda, kar smo in kar bomo vedno najdoločneje obsojali in ne bomo prenehali opozarjati to ubogo zaslepljeno delavstvo, je to, da mu bomo kazali, kako strašno izrabljajo nekateri podleži njegovo zaupljivost in njegovo jednoto v lastne sebične koristi. Kako je nekaterim Jednotam samo bogato korito, kjer se preširno pasejo na žulje teh ubogih svojih pristašev.

Tako vidimo, da mora članstvo vsako leto plačevati velikansko deficit pri glasilu "Prosveta", katero povzroča ali slabo gospodarstvo ali preveliki komišni, tega ne vemo, gotovo pa ali eno ali drugo. Da bi članstvo ne spregledalo in se ne vprašalo, zakaj tako veliki deficit pri podjetju, ki bi se moralno ne samo sebe plačevati, temveč celo organizaciji donašati dobičke, ga slepe in sedaj kažejo na nas češ, da mi hočemo Jednote škodovati.

Vidimo, kako so se polastili SNP. Jednote, da potem tega glasila zatrpljujo srca slovenskega katoliškega ljudstva po naselbinah. Vsi vemo, da je Prosveta v verskem oziru in moralnem med našim narodom največ škode naredila, da je bila, kar marsikak rojak priznava, "Prosveta — prokleta!" Poslužujejo se glasila v hudičeve namene. Udinjali so ga v hudičevu službo, da potem nje sejejo protiverski fanatizem in zagriznost, da moralno uničujejo narod, ko uničujejo moralno zakon in spodbujajo očete in matere naj bodo Herodi, in naj more nedolžne svoje lastne otrociče, cesar nobena druga zver ne dela. In vprašamo, s kakšnim užrakom smejo ti možje vršiti to delo? Ali jim Jednotina pravila dovoljujejo to pisavo? Vprašamo članstvo, naj pregledajo pravila, ali ni tako delovanje proti pravilom? Jednota je naročna, to je brez vsake vere. Ne predstavljajo, ne pri konvencijah, ne v glasilu bi se ne smelo govoriti, oziroma pisati ne za vero, ne proti veri. Tako nam je razložil podlago jednote še vsak pošten član, s katerim smo prišli v džinko. In v Narodni Jednoti je še veliko poštenih članov. Ko je prišlo do združenja, njih bo sečaj še več. Vprašamo članstvo, povejte, po kaki pravici smejo nekateri možje to delati? Boste vi to trpeli?

Vidimo, da so to jednoto možje, ki jo vodijo, udinjali v vse druge namene, nimajo s podporno jednoto nič opraviti? Ali je kje v pravilih, da stoji SNP. Ječnota na načelih Markscevega socijalizma? In vendar ali ni "Prosveta" pravzaprav glasilo socijalizma? V katerih pravilih je napisano, da je jednota član socijalističke politične stranke. In vendar, ali ne piše "Prosveta", kakor da bi bila uradno glasilo te organizacije?

Vse to po kaki pravici? Članstvo, vprašaj se. KDO jim je dal dovoljenje za vse to?

Udinjali so to nesrečno jednoto koritarju Etbinu Kristanu, da se je na njen škodo povspel do vladnega korita v Belogradu, od koder se sedaj smeje vsemu ameriškemu rdečemu delavstvu, posebno članstvu te jednote.

Pred vsem, pa kar je najhuješ, izrabljajo glasilo za sredstvo, po katerem razne propalice po celi Ameriki bijejo po svojih katoliško preprčanih rojakih in sočlanih in jih napolnjujejo s protiverskim grdim fanatizmom in jih pehajo v moralno in versko propast. Koliko žalostnih žrtv tega delovanja ima že vsaka naselbina! Kdo nam je pokazil dober slovenski katoliški narod? Kdo? Vse samo ti možje, največ z denarjem tudi katoliških članov jednote. Ali nima cela slovenska Amerika dolžnost, da se obrne proti tem pohujševalcem in okuževalcem svojih bratov? Ali bi ne bilo na mestu, da bi se dvignili vsi dobri katoliški Slovenci proti tem zverem v človeških telesih, kakor proti strupenim divjim zverem, ki nam more ne telesa, temveč duše, srca, ki nam rušijo naše družine, ki nam pehajo v moralno in versko in tako tudi v gmotno propast naše ljube brate Gada, ki za ima strupeni zob in je tako neveren tebi in tvojem bratu, stri! Stri pa tudi gada, ki ima strup na jeziku, strup v peresu in reši svojega brata in sebe nevarnosti njegovega strupa.

Vse katoliške člane SNP. Jednote pa danes posebno opozarjam na članek, katerega je priobčilo njih glasilo "Prosveta" v štev. 125 pod naslovom "Brezbožne misli." Pero se nam ustavlja in gnjusi se nam vsaj odlomke teh strašnih bogokletnih in nagnjusnih žalitev veri priobčiti. Člani, poglejte jih sami! Prečitajte zlasti odstavek "Učen spor"!

Ali si morete misliti večje gnjusobe, večje podlosti, večjega satanizma, kakor je v tem članku? Katoliški člani Jednote, apeliramo na vaš, neverski ampak samo na vaš čut poštenja! Velika večina vas je poštenih in tolerantnih mož. Veliko vas poznamo in vemo, da ste v tej Jednoti v dobrem preprčanju. Apeliramo na Vas, boste to pustili? Boste pustili, da se za VAŠ LASTNI DENAR V VAŠI LASTNI JEDNOTI OD VAŠIH LASTNIH USLUŽBENCEV, kateri so plačani od VAŠIH ŽUJJEV, na tako nagnjusen način sramoti vera vaših očetov?

Apeliramo na razsodnost in na poštenje vseh brezverskih članov te jednote, če tudi sami ne verujete več, prijatelji, ali boste pustili, da se za Vaš denar na tak nagnjusen način žali čut toliko vaših sobratov, sotriponov, proletarcev, ki iščejo svoje tolažbe v veri v svojem težkem in mukotrpnem življenu? Boste to mirno pustili?

Gotovi smo, da ne!

Mažačem okrog Prosvete, pa zaklicemo "Sram Vas bilo!"

Iz slovenskih naselbin.

PREKMURSKI SLOVENCI V CHICAGO.

V Chicago je velika naselbina Slovencev, ki prihajajo iz bivše Ogrske, kateri sebe imenujejo Prekmurški Sloveni. Do sedaj so bili ti dabi ljudje izpostavljeni raznim agitacijam mažarskih židov in jim bili izročeni na milost in nemilost. Ti mažarski židje so videli v tem ljudstvu bogato polje za izkorisčanje pri posiljanju denarja in pri prodaji parobrodnih listkov. In res so jih za veliko že ogoljufali. Marsikateri prekmurski Slovenec jih je nesel svoje žulje, da bi mu jih poslali domov, pa niso nikdar več dobili tega denarja ne doma, ne tukaj. Tudi proti nam ostalim Slovencem so jih ščuvali, ker so jih hoteli imeti popolnoma nemoteno za se, da bi jih strigli, kakor bi jih hoteli. Zato so si plačali med njimi nezavedne in neznačajne rojake, katere so dobro plačali, da so med njimi širili mažarski duh in jih ščuvali proti Slovencem. Tako so jih na pr. učili, da Kranjci niso pravi Slovenci in da slovenski književni jezik ni pravi slovenski jezik, temveč pokvarjen, da je njih narečje pravi slovenski jezik.

Mažarska vlada, oziroma mažarski židje tukaj v Ameriki, ki še vedno sanjajo, da bodo spravili žicovsko Avstro-ugarsko nazaj, plačujejo se sedaj dva časopisa, katera izdajajo v Prekmurskem narečju enega v Chicago in enega v So. Bethlehemu, kjer ni drugačia kakor ščuvanje proti Slovencem na najostudnejši način.

Do sedaj so imeli ti židje veči uspeh med tem ljudstvom. Dosegli

so med Prekmurci vsaj toliko, da so

vzbudili nezaupanje v njih do ostanih Slovencev.

Tu v Chicago so Prekmurci do sedaj že leta nazaj pridno hodili v slovensko cerkev, toda v slovenska društva pa niso pristopali veliko razum nekoliko malo izjem. Čutili so se pač nekaj popolnoma za se, svojega.

Po vojski, ko se je odprlo naseljevanje je pa prišlo več prekmurskih Slovencev iz starega kraja sem v Ameriko. Ti so pa že prinesli boljšega duha, katerega so dobili prve mesece po ustanovitvi Jugoslavije. Oče prekmurskih Slovencev, Gospod Klekel je znal to ljudstvo v najkrajšem času navdušiti za Slovenijo in jih narodno prebuditi, da so spoznali, kako so jih Mažarji slepili.

Tu v Chicago smo imeli več izvrstnih prekmurskih Slovencev, ki so bili že takoj od začetka drugega preprčanja, ki so spoznali, kako so jih slepili njih sovražniki in so se

čutili prave Slovence in kot taki tudi ravnali. To so bili pred vsemi naši Mr. Andrew Glavač, Mr. Ivan Horvath, Mr. Turner, Mr. Kolenko in več drugih. Ti so pa začeli delovati

med njimi in budili rojake v naselbini k narodni zavesti. In posrečilo se

je ustanoviti društvo Sv. Ivana Krstitela, katerega so priklopili društvo sv. Dr. po krivdi nekaterih glavnih odbornikov, ki so prav tedaj, ko se

je začela akcija med njimi za priklopilje kakega prekmurskega

društva KSKJ., začeli boj proti na-

selbini in našemu župniku, ki je vo-

dal vso akcijo. Sedaj ko je nastal

mir, se je ustanovilo še drugo žensko društvo, katero se je pa posrečilo

priklopiti KSKJ. Ta jednota ima namreč za prekmurske Slovence že v imenu odbijalno silo, ker je

"Kranjsko" slovenska, zato bi bilo

jako na mestu, ko bi se prej ko preje

izbrisala iz imena beseda "Kranjsko"

posebno sedaj, ko imamo mestno

Kranjske Slovenije. Za to zadnje društvo sta se zlasti veliko trudila Mr. Glavač in Mr. Horvath.

Preteklo nedeljo so pa ti dobrimi

ljudje nastopili tudi v svoji posebni

prereditvi, ki je prva svoje vrste med

njimi, nastopili so z igro in petjem,

in sicer v svojem narečju. Ce-

la prireditev je dobro izpadla in gre vse priznanje kakor igralcem tako pevkam in pevcem, ki so vse točke tako dobro rešili.

Več poročamo na drugem mestu.

Mi našim bratom kličemo samo: krepko naprej! Tako je prav! Po tej poti boste prišli do velikega našpredka. Ne poslušajte plačanih agentov svojih sovražnikov, mažarskih židov, ki vas ščuvajo proti lastnemu narodu in proti lastni veri. Vi ste Slovenci, kakor smo mi ostali. Če je vaše narečje nekoliko drugačno, kakor je naše, saj ima vsaka Slovenska občina po celi Sloveniji tudi različna narečja. Vzemimo naše Dolenje in Gorenje, kako različna je govorce obeh. Vendar smo vsi en narod! Držimo skupaj!

Chicago, Ill. — Pri rojaku Mr. Fr. Vidmarju se je oglašila štokla in mu pustile krepkega junaka Edvarda. Botra sta bila Mr. in Mrs. Martin Blaj. — Častitamo.

Obiskal nas je vseučiliščnik Mr. J. Perko iz Cleveland, ki študira pravo v St. Louisu. Vrača se domov na počitnice.

Umrla je Mrs. Terezija Kumar, soproga našega občne priljubljenega farana Mr. J. Kumarja soustanovnika naše fare. Pogreb se je vršil iz cerkve sv. Stefana v spremstvu društva Marije Pomagaj KSKJ. in sv.

Nežne Katoliške borštnarice pretekli četrtek. Pokojna Mrs. Kumar je bila bolna več kakor celih enajst let. Pred enajst leti jo je zadel mrtvoud. Od tedaj pa do svoje smrti skozi enajst let ni mogla več iz sobe, si ni mogla več sama pomagati ničesar, tudi govoriti ni mogla nič. Strašno je bilo njeni trpljenje vsa ta leta. Kako strašna je morala biti njena muka zlasti, ko se s svojimi otroci ni mogla pogovoriti. Kdor jo je viden v njenem duševnem in telesnem trpljenju, smilila se mu je v srce. — Blagi pokojnici želimo, da naj v miru počiva. Mr. J. Kumar pa naše iskreno sožalje!

— Pri naši šoli so te dni izkopali za fundament in izstreljevali pečine. Tudi s zidanjem so že začeli. Ako ne bo vreme nagajalo, bo šlo sedaj do hitro izpod rok.

Gilbert, Minn. — Cenjeni urednik: — Prosim, dovolite mi nekoliko prostora v nam priljubljenem listu Edinosti.

Ker imam sporočiti novico od sv. misijona, kateri se bo vršil od 11. do 18. julija v naši župniji za vse nas Slovane, zato naj velja ta dopis, kot vabilo na sv. misijo, da bi se vsak v naši župniji spomnil teh svetih trenutkov in opravil svojo dolžnost.

Sv. misijon bo vodil Rev. Father Srečko Zamjen D. D. iz Ljubljane. Ker bo to izvanredna prilika za vse naše rojake, posebno tiste, ki niso že dolgo let opravili svojih verskih dolžnosti, je pričakovati, da se bo vsak v naši naselbini te dni izbramil iz posvetnega življenja, in da bo posvetil te dni, ko se bo vodil sv. misijon svojemu Stvarniku svoj čas.

Pomislite dragi rojaki nazaj na nekdajne dni, ko so nas naše matere učile lepe nauke, kako naj živimo, da bomo srečno priplavali skozi v-

love tega svetnega življenja. Ali se ne spomniš, kako ti je tvoja mati veje bila naša obširna cerkev na

zabičevala, ko si odhajal v Ameriko v tuji svet, sin moj, hčerka moja, ostani zvesta svojem Bogu in mati Mariji. Se ne spominjaš več

pravim, teh besedij? In ti si ji obljubljal, mati bom, bom... Zato te

danes, rojaki, skupaj, oživimo tisto živo

vero, ki so jo nam pred leti naše

dobre slovenske mamice vcepile v

naša srca. Raznesite to novico o sv.

misijonu. Skušajte nagovoriti tudi

take, ki že več let ne hodijo v cer-

kev spomnите ga na sv. misijo, na

dni milosti božjih. Rojaki skušajmo

te dni, privesti nazaj k dobremu pastorju Jezusu, sleherno ovčico, ki je zašla med trnje tega sveta. Naj ne bo rojaka v naši naselbini, da bi se ne odzval klicu misijonskega zvona

AMERIŠKA SLOVENKA.

KAJ DOBRA ŽENA VSE LAHKO NAREDI.

Iz vzhoda. — Odkar sem naročena na list Edinost z velikim zanimanjem zaslujem dopise in razne spise, ki se jih priobčuje po rubriko "Ameriška Slovenka." V tem koticu se marsi-kdaj najde krasne nauke za žene. Posebno se mi je dopadel članek "Žena in njeni cilji", ki ga je napisala Ivanka Klemenčič. To so zrna prave in čiste resnice, kar je ona napisala. Jaz pa hočem danes nekaj drugega vzeti za predmet, namreč, kaj lahko dobra žena naredi v vojem življenju, ako ima voljo in ako hoče.

Že je minulo 9. let odkar sem stola na tla svobodne Amerike. Kako druga dekleta, sem tudi jaz dobila službo pri neki slovenski družini začasno. Tam sem služila nekajih 5. mesecov, ko me prično prigovarjati naj se omožim. Res zgodilo se je to. Vzela sem fanta, ki je bil starši od mene, 7. let. Od začetka je bil dober, kakov duša. A kmalu pa začel pohajati v salone, tam ostajati včasih do 1. ali 2. zjutraj. Postal je pravi piganec. Študirala sem, kako naj bi ga odvadila. Ko tako premislil, že skoro 6. let v brezkončni mizeriji, ki je obkolila moje življene iz katere že nisem pričakovala več izhoda, pride pred hišo, kjer smo stanovali, mlad prikupljiv fant in me vpraša, ako v tej hiši žive Slovenci. Odgovorila se mu, seveda mi smo Slovenci. Začne mi pripovedovati, da je na potu za katoliške liste in agitira za Ave Maria in Edinost. Sama sem bila doma, mož je ravno odšel na delo in v omarici sem imela celih 75c denarja. Kaj si naj naročim za te tri kvadrake, ko sem jih komaj dobila od moža za meso in kruh za tisti dan. Naj to dam, potem še za večerje ne bom imela in mož bi me prav gotovo naklestil. Tako sem premisljevala, ko sem gledala mlademu potovnemu zastopniku v obraz, ki mi je hitel dokazevati, kako dobr si ti listi. Povdarjal je, za katoliški tisk moramo vsi žrtvovati po svojih močeh. Mož pa katoliškega časnika niti videti ni mogel. Če si te naročim prav gotovo dvakrat bom tepe na mojega moža, tak sem si mislila sama pri sebi. Mladi zastopnik je menda razumel moj položaj, me vpraša: "Če nimate denarja sedaj, boste poslali pa na uredništvo naših listov, glavno je, da se naročite." Naj pa bo, poslala Vam bom čez en mesec gotovo, sem obljubila mlademu zastopniku, ki je zapisaval moj naslov. Zastopnik se poslovi in odide naprej.

Čez teden dni začne prihajati Edinost. Čez nekaj časa zatem pride Ave Maria in Glasnik Presvetega Srca Jezusovega. Mož je začel popraševati, kdo to pošilja, jaz sem rekla nevem, odkod prihaja. En parkrat vzame v roke Edinost jo pregleda in nič ne reče. Počasi se je navadil in čez mesec dni je že pričel popraševati, ko je prišel z dela ali je Edinost že prišla? Tako sem vredila, da se je listu privadol, in da ga rad čita. Citati je pa tudi pričel Ave Maria, če katero je nekaj časa zavajjal, da je preveč farška, a navadil se jo je in jo je rad čital. Ko je tako čital te liste kakih 6. mesecov, se je popolnoma spremenil. Prosveito in Proletarca, katera je preje naraže čital je začel odkladati od sebe, ker je slišal v Edinosti tudi drugo plat zvona in previdel, da socialisti v Prosveti in Proletarci samo blufajo. Pritem je pa začel tudi ostanjati doma, zvečer ni več zahajal v salone, ampak čital je doma liste. Čez leto je bil mož ves drugi, postal je pravi mož in pričel je misliti s svojimi lastnimi možgani. Ko sem zapazila to veliko spremembu, ga nekega dne, ko se je ravno vršil v bližnji naselbini slovenski sv. misijon, opomnil: "Tone, pojdi greva tudi midva in opraviva svojo velikonočno dolžnost. Tone čas ti je, saj nisi bil že menda 15. let, kakor si preje trdil. Pojd pa greva." Nič

Zaenkrat neimenovana.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

ni bil prav zadovoljen, a ko sem gaše parkrat opomnila, me je ubogal, šla sva v... in oba skupaj opravila sv. spoved. Otdedaj naprej živi, kakov se spodobi človeku katoličanu in je vzoren mož. K temu ga pa nisem pripeljala jaz, ampak pripeljala sta ga dobra časnika Ave Maria in Edinost. Jaz ga sama nisem mogla spreobrniti, spreobrnila pa sta ga časniki, katerim sem hvaležna iz dna svojega srca.

Zato žene, vaša dolžnost je, da širite dobre časnike, ker ti so v stanu narediti več dobrega v vaših družinah, kakov pa ve same. Ko se bo pričelo čitati pod Vašo streho dobro časopisje, bo zavladal pod njimi tudi dober duh, ljubezen in ljubi mir v družini in zakonu. To sem napisala, prav tako, kakov je bilo, nič nisem pristavila, nič se izmisnila, resnica je, in zato si mislim naj še drugi vejo za njo. To so vspeli, kateri jaz pripisujem Edinosti in Ave Maria. Zato dobra žena, lahko vedno začel pohajati v salone, tam ostajati včasih do 1. ali 2. zjutraj. Postal je pravi piganec. Študirala sem, kako naj bi ga odvadila. Ko tako premislil, že skoro 6. let v brezkončni mizeriji, ki je obkolila moje življene iz katere že nisem pričakovala več izhoda, pride pred hišo, kjer smo stanovali, mlad prikupljiv fant in me vpraša, ako v tej hiši žive Slovenci. Odgovorila se mu, seveda mi smo Slovenci. Začne mi pripovedovati, da je na potu za katoliške liste in agitira za Ave Maria in Edinost. Sama sem bila doma, mož je ravno odšel na delo in v omarici sem imela celih 75c denarja. Kaj si naj naročim za te tri kvadrake, ko sem jih komaj dobila od moža za meso in kruh za tisti dan. Naj to dam, potem še za večerje ne bom imela in mož bi me prav gotovo naklestil. Tako sem premisljevala, ko sem gledala mlademu potovnemu zastopniku v obraz, ki mi je hitel dokazevati, kako dobr si ti listi. Povdarjal je, za katoliški tisk moramo vsi žrtvovati po svojih močeh. Mož pa katoliškega časnika niti videti ni mogel. Če si te naročim prav gotovo dvakrat bom tepe na mojega moža, tak sem si mislila sama pri sebi. Mladi zastopnik je menda razumel moj položaj, me vpraša: "Če nimate denarja sedaj, boste poslali pa na uredništvo naših listov, glavno je, da se naročite." Naj pa bo, poslala Vam bom čez en mesec gotovo, sem obljubila mlademu zastopniku, ki je zapisaval moj naslov. Zastopnik se poslovi in odide naprej.

Čez teden dni začne prihajati Edinost. Čez nekaj časa zatem pride Ave Maria in Glasnik Presvetega Srca Jezusovega. Mož je začel popraševati, kdo to pošilja, jaz sem rekla nevem, odkod prihaja. En parkrat vzame v roke Edinost jo pregleda in nič ne reče. Počasi se je navadil in čez mesec dni je že pričel popraševati, ko je prišel z dela ali je Edinost že prišla? Tako sem vredila, da se je listu privadol, in da ga rad čita. Citati je pa tudi pričel Ave Maria, če katero je nekaj časa zavajjal, da je preveč farška, a navadil se jo je in jo je rad čital. Ko je tako čital te liste kakih 6. mesecov, se je popolnoma spremenil. Prosveito in Proletarca, katera je preje naraže čital je začel odkladati od sebe, ker je slišal v Edinosti tudi drugo plav zvona in previdel, da socialisti v Prosveti in Proletarci samo blufajo. Pritem je pa začel tudi ostanjati doma, zvečer ni več zahajal v salone, ampak čital je doma liste. Čez leto je bil mož ves drugi, postal je pravi mož in pričel je misliti s svojimi lastnimi možgani. Ko sem zapazila to veliko spremembu, ga nekega dne, ko se je ravno vršil v bližnji naselbini slovenski sv. misijon, opomnil: "Tone, pojdi greva tudi midva in opraviva svojo velikonočno dolžnost. Tone čas ti je, saj nisi bil že menda 15. let, kakor si preje trdil. Pojd pa greva." Nič

polnjene naše želje. Mogočna in okusna stavba naše nove cerkve je zoper popolnejša. Tujci, ki pridejo k nam, pravijo, da tako lepe cerkve nima nobena druga župnija v novomeškem okraju. Prva zasluga za to gre našemu g. župniku Šmidovniku, ki kljub svoji visoki starosti tako očetovsko skrbti za olespavo hiše božje.

Orli in Orlice so priredili 14. maja telovadno akademijo z lepim vesnom. Le tako naprej! Rod star gine, hira, bodočnost je mladine!

TUJCI

Bog živi.

Dolenjski poročevalec.

VAŽNA KONFERENCA NA LAWNDALE.

Se tisti večer, ko je Edinost objavila dopis nekega rojaka, ki je bil precej dolgo čas slepljen od "patentiranih koritarjev na Lawndale", a je vendar po hudi preizkušnji izpregledal, da v vrstah teh koritarjev ni vse v redu in da se tu gre samo za osebne koristi gotovih elementov, ki sede jednotni na vratu in jipijo srčno kri, se je vršila na Lawndale večerna konferenca. Konference so se udeležili samo oni, ki so sprejeli že "fourth degree", ki se ga rabi samo za patentirane koritarje na Lawndale. Konference se je vršila tako-le:

Precita se zapisnik zadnjega zborovanja, katerega konec se je glasil: "... vse, kakor se mora skrbeti, da nas nasprotniki in niti naši lastni zaslepenci ne zapazijo pri našem delu. Vedno je treba skrbeti, da se bo dajalo javnosti dovolj takega čista, ki bo učinkovalo, kakor bi jim nametala samega peska in prahu v oči. Treba je vedno gledati na to, da se bo dobro mahalo po cerkvah in duhovnikih, če bomo tako delali se nam ni treba batiti ničesar..."

Očka Zafrnik, kot starosta lowndalskih koritarjev vstanejo raz svojega stola: "Preljubi sodruži, aka ima kateri kaj proti temu zapisniku naj se sedaj izrazi?" Mulek, tajnik koritarjev kompanije: "Jaz nimam ničesar proti zapisniku, ker je previdno sestavljen, kakor moja milauška rezolucija; le to me skrbti, če bo to funkcionalo in pa kako dolgo. Ravno danes sem bral v Edinosti, dopis našega bivšega pristaša iz Penna. Edinost bo to gotovo zopet porabilo, da do kaže javnosti, kako farbam javnost. Tu je vprašanje, kako taktiko naj potem mi zavzemam."

Tavček in Zajček molita v zrak obe roke, starosta Zafrnik se usmili najprvo Zajčka in mu da besedo: "Predragi sodruži, meni se zapisnik zelo dopade in oredlagam, da se ga sprejme, kakor je bil čitan. Ampak, kako bomo delovali v bodoče to pa tudi mene skrbti. Vse je šlo dosedaj. Tudi bi še šlo, ko bi le te pr... Edinosti ne bi, ta pa odpira oči našim pristašem in to tako temlito, da lahko n. pr. mi cele vagone peska zmečemo jimi nazaj v oči, ne pomaga nič. Sedaj že naši jednotarji nam ne zaupajo več. Tako lepo smo pri jednotinom koritu in tako lepo se nam godi, pa kakor kaže bomo moral kmalu pobrati svoja šila in kopita. To zlasti vejo očka Zafrnik, ki prejmem vsak dan najmanj 15 protestnih pism. Dosedaj so jih očka farbali po našem skupnem načrtu, a sedaj pa pravijo da ne gre več, tla se majejo in v kratkem bo treba iti. Zato prosim dragi sodruži, da skušate danes o tem nekaj ukreniti, da se pripravimo že v naprej, kajti črni oblaki se zbirajo nad nami in vsak čas se bo usula ploha, da pa nas ta ploha ne razgali in nas ne poškodi javnosti take falote, kakor smo v resnici, da javnost ne bo spoznala, kaj nio v resnici farbam, se je treba pripraviti in to temlito pripraviti! Sedaj pa prosim, da bi še kdo drugi o tem izreklo svoje mnenje."

Besedo dobri Tavček: "Dragi sodruži! Besede, ki jih je izpregorovil moj predgovornik so v resnici tako važnega pomena, da moramo o tem predmetu takoj nekaj ukreniti. Ker se pa moji skromni sodbi zdi, da bi bil za to nalogo najbolj sposoben naša starosta očka Zafrnik, zato predlagam, da se njega poblašči, da kakor hitro, Kazimir kaj o tem napisi, da on napiše temu primeren odgovor v Proletarci in sicer naj da tak-le naslov: "Jože Ambrožič obošil socijalizem v franciškanski Edinosti." Jaz predlagam, da bi šel ta moj predlog na glasovanje."

Zajček: "Jaz se popolnoma strinjam in podpiram sodruga Tavčeka." Očka Z.: "Dragi sodruži! Do solz sem ejen, ker vidim, da v vaših srčih imam še vedno zaslombu. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vtikati svoje prste v naše delo, pa pomečemo iz jednotne kot putnarje. Vse to se bo dragi dobiti, ker vidim, da v zaslobo. Zato rojaki, le obupati ne, pa bo šla stvar še lepo naprej. Naši jednotni imamo še dovolj nezavednih, ki ne vidijo niti eno pedenj pred ebo, od teh se da vse dobiti, tudi če treba naberem še drug "milijonski fond". Tiste, ki bodo mogoč hoteli vt

J. M. Dovič:

KOVAČ IN NJEGOV SIN.

POVEST.

(Dalje.)

"Ste zadeli, oče! Ali sem mu podoben?"

"Kakor brat bratu", odgovori smeja se mlinar.

"Tako pričen je bil tisti oljar, pa dober kakor dober dan v letu", poše Uršika vmes. "Kadar je odkod prišel, vselej mi je prinesel mališnih jagod."

"Ti imas rada mališne, Uršika?" vpraša hlapac ljubeznivo in upre svoje modre oči v dekliče.

"Takrat sem bila še otrok in tudi volk na sladkor, zdaj pa ne več", odvrne Uršika, kakor bi se sramovala otročjih let.

"Pa kaj imas zdaj najrajši?"

"Naj oče povedo."

"Le povej, le, Uršika, da imas pomaranče in medeno potico najrajši." Takoj je Martinek poklical krčmarja, ki je kmalu prinesel medeno potico na mizo.

Zopet je Martinek prisedel Čmoku. Ta pa se je delal, kakor bi nič ne videl in ne slišal.

"Kolenčeve Barbotspet noge srbe, Martinek!"

"Ali meniš, da mi Uršika ne bo zamerila?"

Pri tem vprašanju so se Čmok oči zaobliskale. Zabliskale so se tako, da je Martinek mislil, da vidi pred seboj samega vraka. Kakor bi ga strela zadela, tako ga je zadela ta Čmokov pogled. Nikoli več ni zaželet kovaču nasprotoval. Kar dvignilo ga je nekaj izza mize in brž je stal pred Barbo.

Diguž je zagodel "balear."

Barba je bila že črez tridesetkrat Šentjanževi dan na svetu preživel, služila je že črez dvajset let v Rožnem logu, nekaj časa pri Rebrovih, zadnjih osem let pa pri Kolenčevih. Bila je močna, trdna, pa zgovorna ženska. Dobro se ji je zdelo, da jo Martinek že drugič vabi na ples, in zato je odprla nekaj več svojega srca.

"Veš, Martin, ta-le Čmok ima veliko moč", je ponavljala, ko sta se počasi sukala po izbi. In Martin je bil ravnokar o tem prepričan, ko ga je Čmok pogledal s svojimi očmi. Zato je hitro potrdil Barbi:

"To je pa res, Barba! Že danes sem skušal. Ali ne zna tudi čarati?" povpraša jo prav na tihem.

"Martine, tebi se obetajo še zlati dnevi. Že vidim, da me razumeš. Povem ti pa, da se Reber in Kolenc ne moreta živa videti. Zato tudi nima rača, da se posli med seboj kaj menijo. Pa tako-le, veš, tam dol pri Reberci, pri potoku, kamor prat hodimo, precej nad kovačijo, tam pa se že da katera reči. Ti boš konje napajal, jaz bodem pa cunje prala. Saj me razumeš?"

Diguž je močno pritisnil harmoniko.

"Sedi in pij", reče kovač hlapcu. Ta je z veseljem prijet za kupico in močno potegnil. "Pij, Barba, ki znaš tako dobro plesati!"

In Barba je nastavila Martinov kozarec na usta in pokusila.

"Kar zvrni ga, Barba, saj nima kosti."

Precej čas je preteklo, da je Barba izpraznila kozarec.

"Ali znaš "štajariš", Martine?"

"Znam že, pa ga že davno nisem."

"Pa poskus. Nekaj ti imam še povedati."

Martin je bil v zadregi.

"Počakaj", pravi in se vrne h kovaču.

"Barba bi rada "štajariš" plesala.

"Saj ga ne zna", odvrne hitro kovač. "Če hočeš "štajariš" plesati, pleši ga z mlinarjem. To znajo le stari ljudje."

In Martin je bil takoj pripravljen. Barbi je na tihem povedal, naj počaka, sam pa stopi k mlinarju in ga popraša, če gre štajariš plesat.

"Veš, Martine, jaz sem že prestar za to in se mi ne ljubi. Uršika pa ga je v mlinu že večkrat plesala z oljarjem in ga zna ravno tako kakor jaz. E, kje so časi, ko sva ga rajala s twovo rajno materjo. Na marsikateri svatbi so naju občudovali."

Kdo je bil bolj vesel tega odgovora kakor Martin. Takoj je potihnilo po izbi. Diguž je stresel par "jodelnov" iz harmonike, zaukal in štajariš se je pričel.

Martinek in Uršika sta se sama gugala in zvijala na plésišču. Kolikorkrat sta zavila roke nad glavami, sta si kaj povedala na uho.

"Ali ti je Barba kaj pravila?" popraša Uršika.

"O je, dosti vem."

"Veš, Kolenec bi rad mene spravil v svoj mljin, pa sama ne grem. Tistem Juriju, Kolenčevemu mlinarju, pa kar nič ne zaupam. Saj je že prileten, vdovec je, pa je tako neumen."

"Aha, tistega Jurija pa poznam. Pravil mi je moj brat včasih o njem. Služila sta skupaj v Kačarjevem mlinu."

"Pa nič pošten ni. Ljudje se vedno pritožujejo, da jemlje preveliko merico."

"Nič se ne boj, Uršika! Dokler sem jaz na Rebri, se le na me zanesi."

"Večno lazi za mano. Če le ženem goved napajat, brž mi je za petami. Enkrat mi je poslal po pastirici svileno ruto, pa sem mu jo nazaj poslala."

"Prav si imela, Uršika!"

Pa sta se zmotila, Martin in mlinarjeva hči. Nekateri so se zasmeli, Uršika je ušla s plesišča k očetu, Martin pa je sam ostal na sredi izbe. Proti Barbi se je ozrl. Ta pa se je že zasukala ob mizi, namignila z roko, in ploskala sta z rokami.

NAZNALO PRESELITVE!

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem se preselil v novo hišo Mr. And. Batistig-a, na 1901 West 22nd Street Cor. in Lincoln ulica.

DR. J. E. URSCHE

ZDRAVNIK IN KIRURG

1901 West 22nd Street

Chicago, Ill.

Uradne ure: 11—12. A. M. 1—3. in 7—8. P. M.

On nedeljah: 10—12. A. M.

Telephone: Canal 4918.

Kolikor močnejši je naš katoliški časnik, toliko močnejši smo mi.
Vsa naša moč je — katoliški časnik.
Katoliški časnik tebe branil.

J. KOSMACH.

1804 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Rojakom se priporočam pri nakupu raznihBARV, VARNIŠEV, ŽELEZJA
KLJUČAVNIC IN STEKLA.Prevzamem barvanje hiš zunaj in znotraj, pokladam stenski papir.
Najboljše delo, nanižje cene.
Rojaki obrnite se vselej na svojega rojaka!

VELIKO POTNIKOV.

V STARI KRAJ ODHAJA veliko rojakov. Ako ste tudi Vi namenjeni tja, tedaj najboljje storite, akor potujete skozi podpisano tvrdko, ki je znana zaradi točne postrežbe in priporočena od onih, ki so že potovali.

IZ STAREGA KRAJA bo prišlo po 1. juliju zopet večje število novih priseljencev. Ako želite tudi Vi dobiti kako osebo sem, tedaj nam pišite po nadaljnja tozadevna pojasnila.

PRI POŠILJANJU DE-NARJA so pred vsem važne tri stvari in sicer: hitrost, cena in varnost. Naša banka Vam nudi vse tri. Poslužite se je torej vselej, kadar pošiljate denar. Za vsa nadaljnja pojasnila se obrnite na

Slovensko banko

ZAKRAJŠEK & ČEŠARK,
70 Ninth Ave., New York City.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA

št. 18. S. D. Z., CLEVELAND, O. V društvo se sprejemajo člani od 16 do 55 let starosti. Zavarujete se lahko za \$150, \$300, \$500, \$1000, \$1500 in \$2000 smrtnine. Za bolniško podporo pa se lahko zavarujete za \$7 ali pa \$14 na teden. V društvo lahko vpisete tudi otroke od 1 do 16 let starosti. Za nadaljnja pojasnila se obrnite na društveni odbor.

Društvo zboruje vsako 3 nedelje v Knaušovih dvoranah ob 1. uri popoldne.

Predsednik Rudolf Cerkvenik, 1115 Norwood Rd.; podpredsednik Josef Zakrajšek, tajnik John Vidervol, 1153 E. 61st St.; zapisnikar Jos. Zaveršek ml., blagajnik A. Basca, nadzorniki Anton Vidervol, Ant. Strniša in Josef Zakrajšek st. Dr. zdravnik Dr. J. M. Seliškar. Zastavonaš Ferd. Misić, Redar John Peterlin.

DRUŠTVO SV. VIDA ŠT. 25., K. S. K. J. V. CLEVELAND, OHIO.

V društvo se sprejemajo člani od 16 do 50 let starosti. Vi se lahko zavarujete za \$250, \$500 in \$1000 smrtnine. Društvo plačuje \$7 na teden bolniške podpore. V mladinski oddelku se sprejema jo otroci od 1—16. leta starosti. Društvo zboruje vsako 1 nedeljo v mesecu v Knaušovih dvoranah. Asesment se plačuje samo seji, od 10 ure dopoldne do 4. ure po poldne. Vsa nadaljnja pojasnila dobiti lahko vsaki čas pri društvenih uradnikih. Predsednik John Widervol, 1153 E. 61st Street.

Podpredsednik Joseph Žulič. Tajnik Ant. Fortuna, 1176 E. 61st St. Blagajnik John Melle.

Zastopnik Joseph Rus, 6519 Bonita ave Nadzorniki John Zulič, Anton Strniša in Joseph Ponikvar. — Zastavonaš Ant Drečnik. Dr. zdravnik Dr. J. M. Seliškar

EMIL KISS, BANKIR,

133 Second Avenue,

New York, N. Y.

ZASTOPNIŠTVO

Slovenske banke D. D. Zagreb, Prve Hrvatske Štodianice, Zagreb, Francoske-Srbske Banke, Beograd, in od njih po-družnic v Jugoslaviji. Izplačuje se gotovo ameriške dolarme, dinarje in krone, potom pošte in kabla. Prodajam šifkarke za vse linije. Dobimo vam rojake iz kraja. Opravljam vse bančne dela. Prejemamo na uloge denar in plačujemo po 4% obresti.

PIŠITE PO CENIK.

EMIL KISS,

133 Second Avenue,

New York, N. Y.

NAZNALO IN PRIPOROČILO

Našim cenjenim naročnikom in dobrotnikom naših listov, kakor tudi vsem rojakom po naselbinah v državi Minnesota, naznanjam, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik Mr. Leo Mladich, ki je pooblaščen pobirati naročnino za naše liste, kakor tudi oglase in vsa druga naročila, ki so v zvezi z na-

šimi listi. Vsem našim naročnikom in blagim dobrotnikom, kakor tudi vsem rojakom, ga najtopleje priporočamo in prosimo, da grejo Mr. Mladich, ki se trudi in širi katoliški tisk, kolikor največ mogoče na roke pri njegovem delu za katoliški tisk. Rojaci pomagajte mu širiti naše liste!

Uprava Ave Maria, Edinost in Glasnika P. S. J.

JOHN STAYER.

GROCERY

Chicago, Ill.

1952 West 22nd Place,

Priporočam Slovencem in Hrvatom svojo dobro urejeno groceryjo. V zalogi imam najboljšo ajdovo moko, fino salatno olje, doma na-rejeno kislo zeljo, importirani holandski mak, in razne vrste "HOPS IN MALT" za varenje domačega piva. Vsem se najtopleje pripo-ročam.

Telephone Canal 1404.

1952 West 22nd Place,

Chicago, Ill.

1952 West 22nd Place,

Chicago, Ill.